

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๖ [เช้า]
มีเมตตาจิตเมตตาธรรมต่อกัน

[ก่อนจ้งหัน]

เราต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว ถ้าจากนี้ไปมันจะไม่ได้นะ เป็นโอกาสที่เหมาะสมด้วยที่จะได้สมบัติอันมีค่า ซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเราเข้าสู่จุดศูนย์กลาง คือคลังหลวง ก็มีเวลานี้เท่านั้น เราคิดหมด ก่อนที่จะออกมาประกาศคิดเต็มหัวใจแล้วออก หลังจากนั้นได้ตามความมุ่งหมายแล้ว เรื่องหลวงตาไม่มีอะไรละ หมดความหมายทันทีในกำลังวังชาทุกสิ่งทุกอย่าง หมดความหมาย เวลานี้พาพี่น้องทั้งหลายติดดินต่างหากนะ พอได้ตามจุดที่หมายแล้วล้มทันทีเลย ไม่เอาไหนละ ชี้เกี่ยจูง ช่วยโลกก็ช่วยมานานแล้วนะ

คราวนี้เป็นคราวที่ช่วยจริง ๆ ช่วยโลก ช่วยเจ้าของก็เคยพูดให้ฟังแล้ว เอาชีวิตเข้าแลกเลยเชียว ก็สมเหตุสมผล สมมักสมหมายเรื่อยมา ด้วยกำลังเหตุอันดีงาม หนุนให้ดีงามขึ้นเรื่อย เช่นเดียวกับเหตุที่ชั่วช้าลามก ทำให้ล้มจมลงไปเรื่อย ๆ นี่เราบำรุงเหตุอันดีงามเรื่อย ๆ เต็ดเท่าไรผลก็ยิ่งดีขึ้น ๆ เหตุเป็นของสำคัญ คือการกระทำ เวลาได้สมมักสมผลแล้วก็หมุนเข้ามา โดยเหตุบังเอิญมาบันดลบันดาลอะไรก็ไม่ทราบที่จะได้หมุนเข้ามาช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งแต่ก่อนเราไม่เคยคิด เป็นปกติเรื่องของพระตลอดไปเลย ไม่ยุ่ง

เรื่องราวชาติบ้านเมืองเป็นยังไง ๆ ๆ ทราบมาโดยลำดับ แต่ไม่เคยไปเกี่ยวข้องตั้งรัฐบาลก็ชุดก็ตั้งมา ทราบมาโดยลำดับ ก็ไม่เคยไปยุ่งไปเกี่ยวนะ มันจะเป็นเพราะเหตุผลกลไกอะไรก็ไม่ทราบ มาคราวนี้มันก็มาโดนเอาเสียอย่างแรง ถึงร้องโก้งเลยนะเรา กระเทือนเอามากคราวนี้ กระเทือนหัวใจ กระเทือนถึงขนาดร้องโก้งเลยเชียว จะหมดหวังชาติไทยของเรา ตั้งแต่ตั้งเป็นชาติไทยมานานสักเท่าไร ปู่ ย่า ตา ยาย พาถ่อพาพาย พาบึกพาบินมา ยังพอเป็นพอไป คราวนี้ลูกหลานขึ้นมามาก ๆ แทนที่จะอุ้มชูปู่ ย่า ตา ยาย ของเราให้มีความสงบสุขร่มเย็น ตายไปอย่างหายห่วง กลับมาที่จะมองดูลูกหลานชาติไทยจะพากันจมทั้งประเทศ มันดูได้ยังไง

นี่ละตรงนี้ ดูไม่ได้เลย ต้องตายกันทั้งประเทศด้วยความต่อสู้ถึงจะดูได้ ชนะไม่ชนะ ตายด้วยกันด้วยความเสียสละ นี่ละถึงได้ตายด้วยการด้วยการอุ้มชาติไทยของเรา จากความล้มจม ถึงได้ป็นใหญ่ละนะ เรื่องราวเป็นอย่างนั้น นี่ก็พอลืมตาอ้าปากได้บ้าง เพราะเห็นผลของเราที่รู้เนื้อรู้ตัว ต่างคนต่างฟื้นก็ค่อยดีขึ้น ๆ เวลานี้ทองคำเราก็ได้ถึง

๖ ตันกว่าแล้วนะ ธรรมดาไม่ได้ เวลานี้มันได้เพราะอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างค่อยฟื้นฟูขึ้นทางด้านวัตถุก็ปรากฏว่าค่อยฟื้นฟูขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ

ทางด้านศีลธรรมก็ประกาศก็งานมาได้ ๕ ปีนี้ อย่างเปิดเผยได้ ๕ ปีนี้แล้ว ใครจะเอาก็เอา ไม่เอาจะจมในหัวใจนะ อย่างอื่นใดจะฟื้นฟูขนาดไหนไม่มีความหมาย ถ้าลงหัวใจจมแล้วจากศีลจากธรรม ไม่มีความหมายอะไร ให้จำข้อนี้ไว้ให้ดีก็แล้วกัน ขอฝากธรรมะอันนี้ไว้ หลวงตาตายไปแล้วอันนี้ขอให้ยังอยู่กับชาติบ้านเมืองของเรา จะมีความสงบร่มเย็นต่อไป สืบทอดมรดกทั้งด้านวัตถุและศีลธรรมได้ต่อไป หากจิตใจอ่อนเปื่อย หรือลุ่มจมไปเสียอย่างเดียว อะไรไม่มีความหมาย นี่อันหนึ่งจำให้ดี เราก็พยายามสอนทุกแห่งทุกมุม ในธรรมทั้งหลายนี้ก็ทุ่มออกเลย อย่างไม่สะทกสะท้าน ไม่เสียดาย และไม่คิดเลยว่าจะผิดไปในบรรดาธรรมที่มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ถอดออกจากหัวใจมาเลยทีเดียว สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย

เมื่อทุกอย่างทุกอย่างได้ตามที่เราคาดหมายนี้แล้ว เช่นด้านวัตถุได้ตามที่คาดหมายแล้ว ด้านศีลธรรมพี่น้องทั้งหลายก็ให้พากันพยุกันไปเท่านั้นแหละ บ้านเมืองเราจะมีชื่อมีแปนะ มีศีลมีธรรม เป็นเมืองพุทธศาสนา จะไม่เป็นเมืองมีแต่ชื่อพุทธศาสนาเฉยๆ ถ้ามีเท่านั้นใช้ไม่ได้นะ

[หลังจ้งหัน]

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ กิโล ๑๘ บาท ๑๗ สตางค์ และดอลลาร์ได้ ๒,๗๙๙ ดอลลาร์ เมื่อวานนี้นะ ส่วนเงินสดได้ ๒๒๒,๖๕๐ บาท มีแต่เครื่องหนุนชาติไทยของเราทั้งนั้นนะ หนุนไปคนละทิศละทางทั่วประเทศไทย เงินบาทนี้ทั่วไปหมดเลย ท่านทั้งหลายไปที่ไหนไม่ใช่ผู้สร้างมันไม่รู้ล่ะ หลวงตาไปที่ไหนนี่ โอ๊ย ดาดาชไปหมดนะ มีแต่สิ่งก่อสร้าง โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่ราชการต่าง ๆ สถานที่สงเคราะห์ทั่วไปหมดเลยนะ คือเราเป็นคนจัดการทำแทนพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจึงเห็นหมดทุกแห่งทุกมุม ไปตรงไหนสร้างอะไร ๆ นี้รู้เห็นหมดเลย ไปทั่ว มีหมดเลย

อันนี้เงินสดเราที่เข้าคลังหลวงไม่ได้เพราะเหตุนี้เอง พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบทั่วหน้ากัน ต้นลำกิ่งก้านสาขาเกี่ยวโยงกัน มีคุณค่ารอบตัวเหมือนกันหมดเลย มีความจำเป็นเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นจึงต้องแยกโน้นแยกนี้ ไม่ทราบจะแยกทางไหนต่อทางไหนบ้าง เพื่อเป็นประโยชน์ทั้งกว้างทั้งแคบ จุดใหญ่ก็คือทองคำเราเป็นประกันไว้เลยเชียวนะ อย่างอื่นเช่น อย่างเงินสดนี้เราไม่ได้ประกัน ไม่ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นเหมือนทองคำ รองลำดับมาก็ดอลลาร์ นี้จะเอาให้ได้ยังไง

คือทองคำนี้จะเอาให้ได้ อย่างที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า การช่วยชาติคราวนี้ยังงต้องให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เป็นอย่างน้อย ต่ำกว่านั้นไม่ได้ นี่ขึ้นเวทีแล้วนะ กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบ ยิ่งงก็ไม่ถอยถ่วงได้ขึ้นแล้ว เอาจริงเอาจังมากนะ ดอลลาร์เคียงข้างกันไป ส่วนเงินสดก็กระจายรอบประเทศไทยเรา และคราวนี้จุดมุ่งหมายใหญ่โตที่สุดได้แก่หัวใจของชาติ คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เป็นอย่างน้อยให้ได้นะ เราเคยแย็บ ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบถึงเรื่องว่าทองคำที่มีอยู่ในคลังหลวงเป็นทองคำคี่ ไม่คู่ อันนั้นเราค่อยเก็บไปเรื่อย ๆ ส่วนจุดใหญ่น้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ยังงก็เคลื่อนไม่ได้ เอาตรงนี้

ส่วนที่จะเศษเหลือไปที่ว่าทองคำเราเวลานี้มีในคลังหลวงมันคี่ เราว่างั้นนะ มันยังไม่คู่ ได้จากนี้มันก็ค่อยไหลกันไป แต่จะให้ไปหารบกวณพี่น้องทั้งหลายตั้งที่เป็นอยู่เวลานี้ไม่แหละ อันนี้แล้วแต่เศษแต่เหลือจะได้มากน้อยเพียงไร ส่วนที่ว่าเพื่อคู่นะ เราได้ไปตาม ๆ กัน ขอให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นที่พอใจ จากนั้นก็ให้มันค่อยเป็นมาเอง ที่จะให้หลวงตาไปเที่ยวประกาศรบกวณพี่น้องทั้งหลาย ตั้งที่เป็นมานี้เพื่อทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้หยุด ว่างั้นเลย ดอลลาร์ก็คิดว่าจะได้ในระยะเดียวกัน ๑๐ ล้าน

จากนั้นก็ให้ค่อยเป็นไปเอง วาสนาดวงชาติของชาติไทยเรามีเต็มที่อยู่นี้ ตั้งแต่ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันยังงว่าไม่ได้ คือเดี๋ยวนี้ยังงไม่ได้แต่แน่ใจว่าจะได้ เพราะอะไรจะได้ เชื่อกำลังความรักชาติ ความพร้อมเพรียงสามัคคี ความเสียสละของชาติไทยเรา ชาติแห่งเมืองพุทธ เป็นนักเสียสละ นี้เราเชื่อจุดนี้อันหนึ่ง ยิ่งเสียสละเพื่อชาติของตนเอง ยิ่งงก็ไม่ถอย ว่างั้นเลย นี้เราจึงแน่ใจไว้แล้วในทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จากนั้นที่ว่ามันคี่ได้มาตามอรรถาศัย เป็นแต่เพียงว่าเราไม่รบกวณ ไม่ประกาศอย่างนี้เท่านั้น เป็นแต่เพียงว่าเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าปลื้มใจที่มีอยู่อันหนึ่งก็คือ ทองคำเราเวลานี้ ยังงก็ยังไม่คู่

สมมุติว่า ๙ เราได้ ๑๐ มันก็เป็น ๑๙ ตัน เอาอีก ๑๐ มาอีกก็เป็น ๒๙ ตัน ๑๐ มาอีกก็ ๓๙ ตัน มันก็คี่ ๆ อยู่งั้น จึงไปอุดตรงนั้นเสีย มัน ๙ อะไรนักหนานี้ละ มา ๙ ท่ามกลางประเทศไทยได้หรือ เราฟาดให้คู่เลย นี้ความหมายว่างั้น จะค่อยไหลกันไป ถ้าหากว่าได้คู่เราพอใจเต็มทีเลย ไม่มีอะไรละเรียกว่าเต็มทีเลย มันคืออยู่เรื่อย มีแป้ว ๆ ใจนิด ๆ ก็ไม่เป็นไร เพราะหลักใหญ่ของเราอยู่ใน ๑๐ ตัน จะเอาให้ได้ว่างั้นเลย

สำหรับโรงพยาบาลเราเวลานี้ ได้ ๒๐๐ กว่าโรงแล้วนะ พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบนะ โรงพยาบาลนี้เป็น ๒๐๐ กว่าโรงแล้วนะ ไม่ใช่บ่อย ๆ ช่วยตลอด แต่ละโรง ๆ มีความจำเป็นเหลือมล้ำต่ำสูงต่างกัน บางโรงก็จำเป็นมากต้องทุ่มลงเป็นหลาย ๆ สิบล้าน อย่างนั้นนะ ไม่ใช่ล้านธรรมดา หลาย ๆ สิบล้านก็มี คือมีความจำเป็นทุกอย่าง

และเป็นจุดศูนย์กลาง เช่น โรงพยาบาลศูนย์อุดร ภาคนั้นไหลเข้ามาทั้งนั้น
โรงพยาบาลศูนย์อุดร

นอกจากนั้นยังมีตา ดันเหตุที่จะได้พยายามช่วยตาเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็คือ เรา
มารักษาตาที่หมอมุทัย ลูกศิษย์นั่นแหละ ซอยอโศก “รัตนิน” ไปรักษามาแล้ว ตาจำ
ขึ้นมาเลย ตาเราแต่ก่อนไม่เป็นแบบนี้ ที่นี้สว่างจ้า กลับไปอุดรเพียงสามวันเท่านั้น เข้า
โรงพยาบาลเชิญหมอ เชิญพยาบาล มาประชุมกันเดี๋ยวนั้นเลยถึงเรื่องตา ยืนยันกันเลย
เชียว เพราะเราเห็นคุณค่าของตานี้ คิดว่าบรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้จะตาบอดกันเยอะ
ทีเดียว เพราะไม่มีเครื่องมือตา เราจึงเอาตาเป็นประกันแล้วเข้าเลย โรงพยาบาลศูนย์
ประชุมหมอ ถามทุกสิ่งทุกอย่าง หมอรับรองหมด เช่น อย่างหมอยังไม่ครบ ก็เพราะ
เครื่องมือยังไม่ครบ ๆ

ถ้าเครื่องมือครบแล้วหมอยังไม่ครบ ยืนยันเลย เอาหมอมามาให้ครบ สั่งเครื่องมือ
อะไร ๆ จำเป็นให้สั่งให้หมด เอาให้เต็มเหนี่ยวคราวนี้ ทางหมอมามาครบ ทางนี้ก็ใส่ตาม
เข้าครบ ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้สำหรับเครื่องมือตาโรงพยาบาลศูนย์อุดรนี้
เรียกว่าไม่บกพร่องเลย เราเปิดโล่งไว้ให้เลย ไม่ต้องมาขอเรา คือไม่ต้องมาขออนุญาต
อะไรจากเรา เมื่อเห็นความบกพร่องของเครื่องมือทางตาเครื่องไหนบกพร่องอะไร ควร
จะซ่อมอะไรรีบซ่อม ถ้าซ่อมไม่ได้ให้รับสั่งใหม่ทั้งหมด ไม่ต้องมาติดต่อขออนุญาตจาก
เราอีก สั่งเครื่องมือมาเรียบร้อย หมอรับรองคุณภาพไม่มีสงสัยแล้ว ส่งบิลไปหาเรา เรา
จะเป็นคนคอยจ่ายเงิน ๆ ทำอย่างนั้นตลอดมา

เพราะฉะนั้น เครื่องมือทำตาที่ศูนย์อุดรนั้นจึงสมบูรณ์ บอกว่าสมบูรณ์แบบ เรา
ไม่ให้บกพร่องเลย นี่ทางโรงพยาบาลศรีนครินทร์ ทางภาคอีสานมีอยู่สองโรง สำหรับ
ตานะ ศรีนครินทร์แห่งหนึ่ง โรงพยาบาลศูนย์อุดรแห่งหนึ่ง ศรีนครินทร์ ทางนั้นก็ได้มา
สารภาพว่าสู้ทางอุดรไม่ได้ คือทางอุดรสมบูรณ์แบบทุกอย่าง แล้วใหม่เอี่ยมด้วย ทาง
ศรีนครินทร์ บางทีก็เอาคนไข้มานำทางโรงพยาบาลศูนย์ช่วยเหลือคนไข้ทางตา แสดงว่า
สมบูรณ์แบบ อันนี้แหละที่ว่าสมบูรณ์แบบ นอกนั้นช่วยตลอด ๆ โรงพยาบาลต่าง ๆ
ตามแต่ความจำเป็นที่จะช่วยเล็กน้อย เวลานี้มันตั้ง ๒๐๐ กว่าโรง

ส่วนรถยนต์นี้โอ้ยเป็นร้อย ๆ คัน แล้วยังมีหลายแยกอีกด้วย ถ้าโรงพยาบาลไหน
คับแคบ มันมีความจำเป็นที่จะขยายได้เราซื้อที่ขยายให้เลย ถ้าควรซื้อให้ใหม่หมด
ทั้งโรงเราซื้อให้เลย ยกขบวนไปเลย คือโรงพยาบาลนี้มันแคบนิดเดียว มันเท่ากับครัว
ไฟ แล้วคนไข้มีจำนวนเท่าไรมาเต็มอยู่ในนี้ มันไม่พอ ต้องไปหาติดต่อซื้อที่เขาแล้วยก
ขบวนใหม่เลย ซื้อเพิ่มเติมให้ก็มี อันนี้มากนะ ซื้อเพิ่มให้มีมาก เราช่วยทุกวิถีทางเลย
นะ

อันนี้ไม่ใช่เพราะอะไร ด้วยกำลังใจนี้แหละ มันถึงเสาะถึงแสวง ทราบความ
 บกพร่องต่าง ๆ ได้เพราะความเสาะความแสวงของเรา ด้วยความเมตตาช่วยมาตลอด
 ท่านทั้งหลายผ่านไปทางไหน คำว่าโรงพยาบาลนี่ก็ทุกภาคนะ เรียกว่ามีทุกภาค สำหรับ
 ทางภาคอีสานเป็นภาคคนจน สิ่งช่วยเหลือจึงมักจะไหลไปตามความจนที่เขาติดต่อ
 ขอร้องจากเรา มากน้อยเพียงไรก็ให้ อย่างโรงพยาบาลทางภาคอีสานรู้สึกจะมากกว่าทุก
 ภาคนะ เพราะมันมีแต่คนจน ๆ ต้องได้ช่วยเหลือเต็มกำลัง ๆ อย่างนี้แหละ แต่การ
 ช่วยเราช่วยทั่วประเทศ เป็นแต่เพียงว่ามากน้อยต่างกันตามความจำเป็นของผู้มาติดต่อ
 จะติดต่อบอกจากเรา เราก็ให้ไป ๆ

นี่ละเงินพี่น้องทั้งหลายที่ไม่ได้เข้าสู่คลังหลวงตามความมุ่งหมายของเรา เพราะ
 เหตุนี้เอง ต้องช่วยนั้นช่วยนี้ไปหมด ส่วนทองคำกับดอลลาร์ เรียกว่าร้อยทั้งร้อยเลย
 เท่าไรเข้าหมด สำหรับเงินสดนั้นมีแยกมีแบ่ง คิดดูซิ เงินมันเป็นหลาย ๆ พัน หรือ
 หมื่นล้านนะ แทนที่จะเข้าทองคำได้มากมาย นี่ซื้อทองคำจากเงินสดนี้เพียง ๑,๑๑๒
 ล้านบาทเท่านั้นล่ะที่ซื้อทองคำเข้าคลังหลวง นอกนั้นกระจายออกไปหมด นี่มันเข้า
 ไม่ได้แบบนี้ จึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เงินสดนี้กระจาย กระจายตลอดเวลา มี
 ตายตัวตั้งแต่ดอลลาร์กับทองคำ อันนี้ตายตัว ๆ เท่าไรเข้าหมด ๆ กรุณาทราบตามนี้นะ

เวลานี้เรากำลังเร่งเครื่องนะ กำลังเร่งตั้งแต่บัดนี้ต่อไป จนถึง ๑๐ ต้นทองคำ
 เราจะพยายาม เรียกว่าเร่งเครื่อง นี้เราก็มอบคลังหลวงผ่านมาแล้ว วันที่ ๑๒ เมษายน
 หลังจากวันที่ ๑๒ มาแล้ว ถึงวันที่ ๑๒ สิงหาคมก็เป็นเวลา ๔ เดือน นี้จะพยายามเอา
 ทองคำให้ได้ จุดนี้เป็นจุดสำคัญจุดหนึ่ง อย่างน้อยก้าวแรกขึ้น ๕๐๐ กิโลเลยนะ ก้าวที่
 สองซยับ ๆ ขึ้นเรื่อย ให้น้อยกว่า ๕๐๐ กิโล เรียกว่าก้าวแรกก็ยังไม่ได้ ต้องให้ได้ ๕๐๐
 กิโลในก้าวแรกเลย ดีไม่ตีมันอาจถึงตันก็ได้นะ ตามจุดที่เราต้องการ ต้องการให้ทองคำ
 ได้เสร็จสิ้นลงไปเสีย ควรจะให้สำเร็จในปีนี้เราก็อยากจะให้สำเร็จ เพราะหลวงตาไม่
 แน่ใจในธาตุชั้นธของตัวเอง ส่วนจิตใจนั้นเมื่อธาตุชั้นธแตกกระจาย ใจก็อยู่ไม่ได้ ต้อง
 ออก อากัปกริยานี้ก็หมดไปทันทีทันใด

เมื่อกาลเวลาและธาตุชั้นธยังพออำนวยอยู่ จึงรบกวนพี่น้องทั้งหลายเร่งเครื่อง
 เข้าไป ๆ ให้ถึงจุดที่หมายของเรา พอเสร็จนี้แล้ว หลวงตาก็หายห่วง พี่น้องทั้งหลายก็
 ออบอุ้มทั่วประเทศไทย นี่เป็นจุดมุ่งหมายของหลวงตาที่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายคราวนี้
 ช่วยอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีอะไรเหลือติดไม้ติดมือ หลวงตาเอาขนาดนั้น เพื่อให้
 บ้านเมืองของเราอยู่ร่มเย็นเป็นสุข และยังงี้ก็ขอให้มีพร้อมเพรียงสามัคคีกันนะ

บ้านหลังหนึ่งรั้วตรงไหนนั้นแตกสามัคคีตรงนั้น จะหลับจะนอนอยู่ที่จุดมันฝน
 ตกรั้วนั้นไม่ได้นะ รั้วตรงไหนต้องเป็นการทำลายบ้านหลังนั้นในจุดนั้น การเป็นอยู่หลับ

นอน ไม่เป็นท่านะ ไม่ได้นะ ถ้ามันแน่นหนาแน่นคงทั้งบ้าน หลังหนึ่งทั้งหลังเลยนี้แน่นหนาแน่นคง อยู่ไหนอยู่ไหนสบายหมด นี่คือบ้านสามัคคีกัน คนที่อยู่ในบ้านมีความสุข เย็นใจทั่วหน้ากัน ชาติไทยของเราต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคี ให้อภัยซึ่งกันและกัน อย่าถือสีถือสาว่าสูงกว่าต่ำ เยอหยิ่งจองหองต่อกัน เป็นการเหยียบย่ำทำลายมนุษย์ตาต่ำ ๆ ด้วยกัน ใช้ไม่ได้เลย ชัดกับธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งพระองค์ไม่เคยสอนให้มีการถือเนื้อถือตัว เยอหยิ่งจองหอง ไม่มีในหลักพุทธศาสนา ให้มีแต่เสมอภาค

เช่น อย่างพระมาบวช จะมาจากสกุลใดก็ตาม ตั้งแต่สกุลพระราชามหากษัตริย์ จนถึงตาสีตาสาในท้องถิ่นเขาบวช เป็นลูกตถาคตทั้งนั้น มีความเคารพกันตามอาวุโสกันเถ ไครบวชก่อนให้เคารพผู้นั้น ยกเป็นอาวุโส ไครบวชรองลำดับลงมาทำให้เป็น กันเถ ๆ นี่ท่านเคารพอาวุโสกันเถกันยิ่งกว่าเคารพชาติ ชั้น วรรณะ ชาติ ชั้น วรรณะท่าน บิดออกทีเดียว อย่างพระพุทธเจ้าของเราก็เป็นตถาคตของบรรดาสัตว์โลก ท่านเอาธรรมเป็นใหญ่นะ ไม่ได้เอาเรื่องของบุคคลยศถาบรรดาศักดิ์มาเป็นใหญ่เป็นโต ยิ่งกว่าธรรม ธรรมให้ความอบอุ่นทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นชาติไทยของเราจึงขอให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน

เมื่อมีความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน ต่างคนต่างไม่ถือสีถือสา ต่างคนต่างให้อภัยกัน และต่างคนต่างช่วยเหลือ เสียสละซึ่งกันและกันด้วยน้ำใจแล้ว ไปอยู่ที่ไหน ไปที่ไหนจะเย็นหมดเมืองไทยเรานะ ถ้าเห็นแก่เนื้อแก่ตัว เห็นแก่ยศถาบรรดาศักดิ์ เรียกว่าพวกนี้เป็นพวกทำลาย การประสานเพื่อความแน่นหนาแน่นคงเป็นของดี การทำลายไม่ใช่ของดี ฟังแต่ว่าทำลาย จะเสียหายไปตาม ๆ กันหมด จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายรักษาโอวาทของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นศาสดาองค์เอกไว้ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี มีเมตตาจิตเมตตาธรรมต่อกันเป็นชั้นเป็นภูมิเป็นลำดับลำดับไป

แม้ที่สุดสัตว์ที่เราเลี้ยงไว้ก็ต้องมีเมตตาต่อเขา หรือเราไม่ได้เลี้ยงไปเจอเขา จะไปฆ่าเขา ไปทำลายเขาไม่ได้ เสีย ถือความเป็นใหญ่เป็นโตในทางที่ผิด เรียกว่าเป็นพิษต่อสัตว์ ชีวิตของสัตว์ ชีวิตของเพื่อนฝูง จึงให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคี ให้มีความเสียสละ อย่าดูดยเวลาเพื่อนฝูงมีความจำเป็น อยู่ในสถานที่ใด เช่นตามถนนหนทางรถราเสีย หรือเป็นอะไร ควรจะช่วยเหลืออย่างไรให้ช่วยเหลือ ควรจะติดต่อช่วยกันแบบไหน ให้ติดต่อ อย่าดูดย เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็ชุ่มเย็นสำหรับผู้ที่ได้รับความเสียหายในขณะนั้น เมื่อมีผู้เอื้อมือเข้าไปช่วยแล้ว คนเราทำไมจะไม่ดีใจ ต้องดีใจซิ

นี่ละคนเราฟังกันนะ ไม่ใช่อยู่โดดเดี่ยว ผู้น้อยอาศัยผู้ใหญ่ ต่างคนต่างฟังกัน แม้แต่เศรษฐีมีเงินจำนวนมากขนาดไหนต้องอาศัยคนงาน ลูกน้องทำงาน หนุนเข้าหา

นาย นายก็เป็นพ่อเป็นแม่ เลี้ยงดูลูกน้อง ก็เลยกลายเป็นพ่อแม่กับลูกไป ทั้งคนงานทั้งนาย เลยไม่เรียกว่านาย ว่าคนงาน กลายเป็นพ่อแม่กับลูกไป เพราะความสนิทตายใจต่อกันจากความเมตตาสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา พ่อแม่เดียวกัน ยืนไปหมด จำเอานะ โอวาทอันนี้เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าเพื่อประสานความแน่นหนามั่นคงให้แก่ชาติไทยของเรา ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจ ความเฉลี่ยเพื่อแผ่ต่อกัน นี่จะเป็นความปึกแผ่นแน่นหนามั่นคงต่อชาติไทยของเรา

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน
ได้ที่ www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th